

Gir vi fedrelandet til fremmede?

AA. 10/5-95

KJELL HANSEN

Kommentatoren er medarbeider i Aftenposten

Vil nordmenn med norsk bakgrunn over noen årtier bli en beskjeden minoritet i eget land, mens innvandrere overtar? Svaret er Nei. Men ikke bare fordi Carl I. Hagens politiske motstandere tar det for gitt at hans regnestykker ikke kan stemme, fordi de er så vant til å la seg forarge av ham. Den aller største svakheten ved Frp.-lederens bevisføring ligger i dette tilfellet nemlig ikke i matematikken, men i politikken.

For utenom den gruppe av funda-

mentalistske liberalister som Hagen har brukt det siste året på å nedkjempe i sitt eget parti, finnes det ikke tilhengere av fri og ubegrenset innvandring i Norge. Det høres bare sånn ut fra mange av debattantene. Derfor er det at ingen av de andre svarer på Hagens beregninger med det enkle motspørsmål: «Hva så?»

I stedet velger de å angripe beregningenes holdbarhet og sier at Fremskrittspartiet bare er kommet med dem for å spre frykt.

I virkeligheten ser alle partier for seg et Norge hvor det som kalles etniske nordmenn forblir i solid flertall. Hver for seg kan partiene ha ulike grunner til dette, men en av dem (og til syvende og sist den avgjørende) er at deres eg-

ne velgere setter grensen der. I så måte blir det med innvandringspolitikken som med jordbrukssubsidiene eller kringkastingsmonopolet; hvis en viss kurs fører til altfor uforutsette og uønskede resultater, vil den før eller siden bli omlagt.

Dette skjer enda raskere hvis man oppdager at den gamle kursen ikke engang er noen uløselig del av partiideologien.

Hvor partiene derimot skiller seg – til dels sterkt – fra hverandre, er i synet på hvordan vi skal behandle innvandrere og asylsøkere når disse først er kommet hit. (Skjønt også det er til en viss grad et klimaspørsmål). Men utgangspunktet for alle er hva Norge tåler, ikke hva verden trenger. Hadde det

vært mulig for dem å innrømme at de gjør denne forskjell i synet på hvem som har førstefødselsrett til riket, kunne de ha ført en mer fornuftig debatt om gjenstående og reelle ulikheter i innvandringspolitikken. Hvor langt skal integrasjonskravet drives? Er vi gått for langt i å behandle de nyankomne som sosialklienter? Nøler vi så lenge med å avgjøre asylsøknader som vi ikke er innstilt på å innvilge at vi gjør repatriering umulig?

De virkelige spørsmål er vanskelige nok.

Underveis kunne vi forøvrig tenke på at inntil 1800 var flertallet av byborgerne i Bergen født i utlandet. Men så er det da også noen som mener at det aldri er blitt nordmenn av dem.